

REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELLSTØRJE I 2020

1 SAMMENDRAG

Rammebetingelsene for fisket etter makrellstørje fastsettes av den internasjonale kommisjonen for bevaring av atlantisk tunfisk, ICCAT (The International Commission for the Conservation of Atlantic Tunas). Årsmøtet i ICCAT avholdes i år 18.-25. november. De endelige rammebetingelsene for fisket etter makrellstørje vil først være på plass etter at årsmøtet i ICCAT er avholdt.

I etterkant av reguleringsmøtet og årsmøtet i ICCAT vil Fiskeridirektoratet sende forslag til regulering for fisket etter makrellstørje til Nærings- og fiskeridepartementet. I forkant av panel 2 møtet i ICCAT, som er det panelet hvor blant annet forvaltningen av østlig- og vestlig makrellstørje diskuteres og som vanligvis gjennomføres i begynnelsen av mars hvert år, vil Nærings- og fiskeridepartementet sende Norges fiskeplan til ICCAT. Denne planen beskriver nærmere hvordan fisket er planlagt regulert i Norge i 2020. Fiskeplanen må godkjennes av partene i ICCAT. Når fiskeplanen er godkjent, vil den nasjonale reguleringen for fisket etter makrellstørje bli vedtatt og kunngjort av Nærings- og fiskeridepartementet.

Fiskeridirektøren forutsetter at norsk regulering blir i samsvar med ICCAT sitt vedtak på årsmøtet.

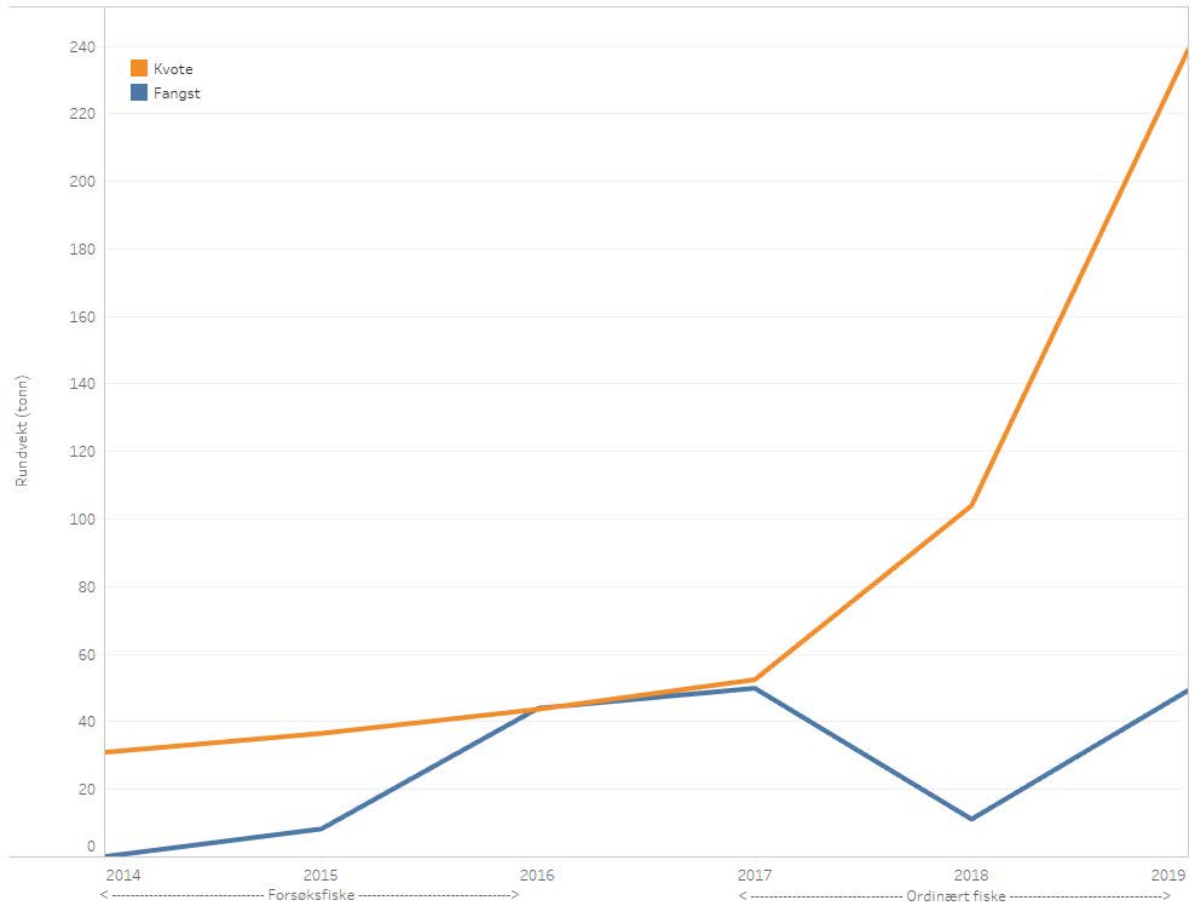
I forbindelse med reguleringen for 2020 foreslår Fiskeridirektøren blant annet at flere fartøy som fisker med not skal få delta i fisket etter makrellstørje og kvoten settes derfor noe lavere for denne gruppen enn i 2019. Fiskeridirektøren foreslår også at det innføres en rulleringsordning i fisket etter makrellstørje i 2020. I tillegg foreslår Fiskeridirektøren at det avsettes et kvantum makrellstørje til rekreasjon- og merk- og slippfiske etter makrellstørje, og at lagene som får adgang til å delta i dette fisket hver får fange en makrellstørje til «matauk», og må merke og slippe øvrig fanget størje.

2 BAKGRUNN

Norske fartøy fisket store fangster av makrellstørje på 1950-tallet, men utover på 60- og 70-tallet falt fangstmengdene, og fra slutten av 80-tallet ble det kun tatt enkelte bifangster. På grunn av artens forfatning ble alt fiske etter makrellstørje i norske farvann forbudt i 2007. Noen bifangster ble registrert i kolmulefisket vest av Irland i 2008, 2013 og 2014. I 2013 ble det også registrert bifangst av makrellstørje i fisket etter hestmakrell i våre farvann. Fordi det var klare tegn til bedring i bestandssituasjonen åpnet Nærings- og fiskeridepartementet for et forsøksfiske etter makrellstørje i norske farvann i 2014 til og med 2016. Fra og med 2017 har fisket etter makrellstørje blitt gjennomført som et ordinært fiske innenfor rammene fastsatt av ICCAT.

Figur 1 viser utviklingen i kvote og fangst siden forsøksfisket startet opp i 2014. Den store økningen i den norske kvoten skyldes både at totalkvoten for makrellstørje har økt i løpet av perioden, samt at Norge også har fått en større andel av totalkvoten.

Figur 1: Oversikt over norsk kvote og fangst i årene 2014-2019

3 ICCAT

Makrellstørje er en langtmigrerende art som forvaltes av den regionale fiskeriforvaltningsorganisasjonen ICCAT. Norge ble medlem i 2004 etter å ha hatt observatørstatus i organisasjonen i mange år.

ICCATs forvaltningsplan inneholdt frem til og med 2013 et forbud mot fiske etter makrellstørje i våre farvann på det tidspunktet den befinner seg her. Under årsmøtet i ICCAT i 2013 fikk vi imidlertid gjennomslag for, innenfor strenge rammer, å åpne for fiske i norske farvann med line i perioden fra og med 1. august til og med 31. januar og med ringnot fra og med 25. juni til og med 31. oktober. Den norske fiskesesongen ble, under årsmøtet i 2018, utvidet for not til å gjelde fra og med 25 juni til og med 15 november fra og med 2019. For fartøy som fisker med line og som er under 24 meter åpnet ICCAT for fiske gjennom hele året, men satt likevel et vilkår om at den enkelte medlemspart må regulere fiskesesongen nærmere i det nasjonale regelverket.

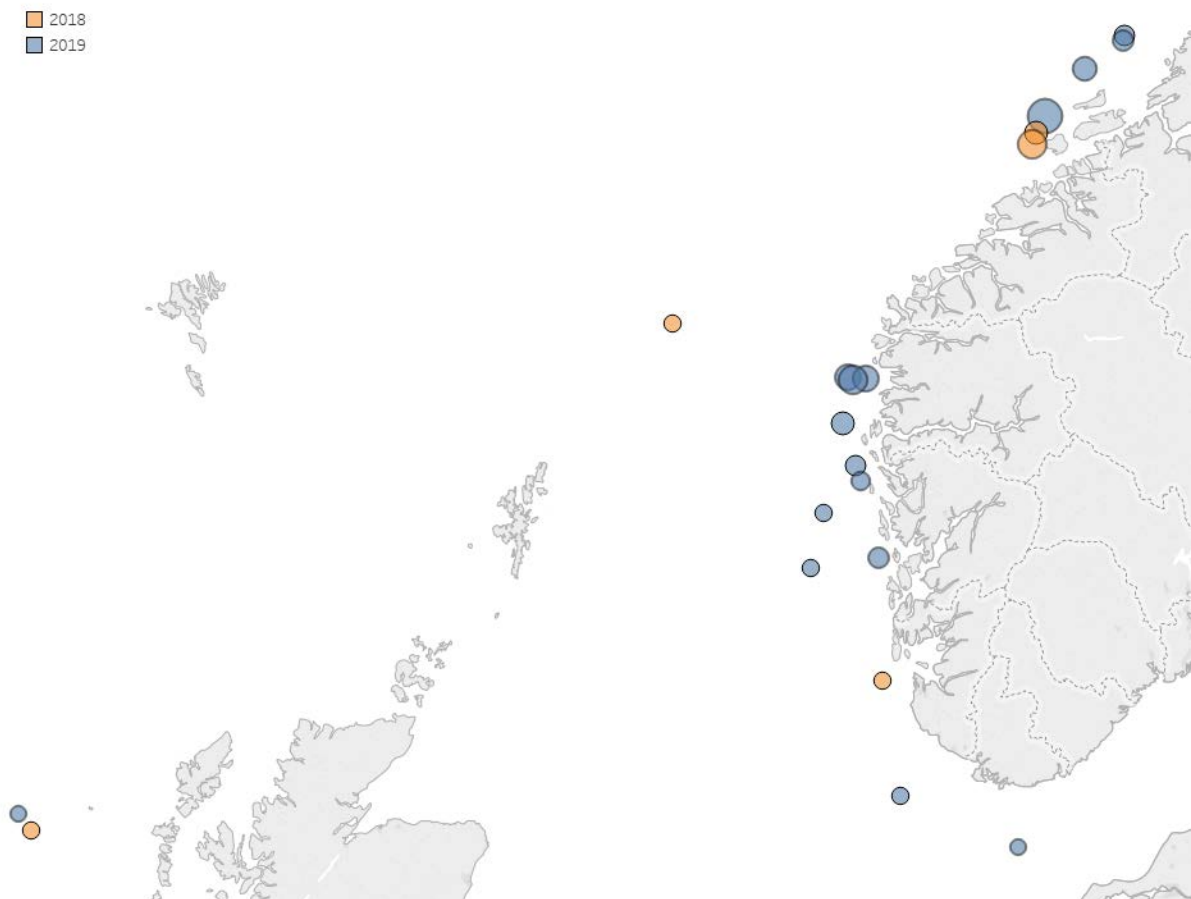
4 FISKET ETTER MAKRELLSTØRJE I 2018

Den norske kvoten av makrellstørje for 2018 var på 104 tonn. To fartøy, «Salvøy» og «Hillersøy» fikk, etter loddtrekning, tillatelse til å delta i fisket etter makrellstørje. Fartøyene fikk tildelt en fartøykvote hver på 45 tonn. Dårlig vær vanskeliggjorde fisket, og de to fartøyene ble liggende til kai i store deler av fiskeperioden. Den 5. september fisket «Hillersøy» 45 makrellstørjer med en totalvekt på 7,8 tonn, og samme dag fisket «Salvøy» 11 makrellstørjer, med en totalvekt på 2,6 tonn. På grunn av dårlige værforhold resten av september og begynnelsen av oktober var det ikke mulig for de to fartøyene å fiske mer makrellstørje.

Fiskesesongen for fartøy som fisker med not i NØS var i 2018 begrenset til 31. oktober, og fisket etter makrellstørje ble derfor stoppet med virkning fra og med denne datoen.

Fiskeridirektoratet registrerte 3 tilfeller av bifangst av makrellstørje i 2018. Bifangsten utgjorde 3 individer med en totalvekt på 726 kilo. I tillegg var det tre tilfeller hvor makrellstørjer gikk inn i oppdrettsmerd. Totalvekten på disse tre er estimert til 1143 kilo.

Kartet under viser en oversikt over fangst av makrellstørje i 2018 og 2019.

Fiske fra merk- og slippfiskelag med Orfjord som kaster på makrellstørje i horisonten. Foto: Keno Ferter Havforskningsinstituttet.

Den norske kvoten av makrellstørje for 2019 var på 239 tonn. Fire fartøy som fisket med line og fire fartøy som fisket med not deltok i fisket. Alle linefartøyene var under 15 meter, mens tre av notfartøyene var under 40 meter og ett var over 40 meter. I tillegg deltok fire merk- og slippfiskefartøy i merkefisket etter makrellstørje. De tre notfartøyene under 40 meter fikk tildelt en fartøykvote på 45 tonn, mens notfartøyet over 40 meter fikk tildelt en kvote på 52 tonn. De fire linefartøyene fikk tildelt en kvote på 6 tonn hver. 27 tonn ble satt av til bifangst av makrellstørje i fisket etter andre arter. Det ble avsatt ett tonn til død og døende makrellstørje i merk- og slippfisket.

Som følge av en endring i ICCAT-regelverket besluttet Nærings- og fiskeridepartementet at bifangst av makrellstørje kan omsettes i 2019. Tidligere har denne type fangst blitt inndratt. Gjennom sesongen har Fiskeridirektoratet gjentatte ganger vært i kontakt med fiskere som ikke har fått med seg denne regeleendringen. Fiskeridirektoratet har derfor blant annet lagt ut informasjon på egen nettside, og tatt kontakt med flere næringsorganisasjoner for å minne dem på regelendringen.

Den 19 september besluttet ett av notfartøyene under 40 meter å avslutte fisket uten å ha fått fangst. I tillegg kom Fiskeridirektoratet til at det var usannsynlig at hele bifangstavsetningen på 27 tonn ville bli benyttet. Fiskeridirektoratet valgte derfor, i samråd med næringen, å

refordele 45 tonn fra notfartøyet og 16 tonn fra bifangstavsetningen på en slik måte at de fire linefartøyene fikk en kvoteøkning på ett tonn hver, mens de resterende tre notfartøyene fikk en kvoteøkning på 19 tonn. Refordelingen trådte i kraft fra og med 19. september 2019.

De to gjenværende fartøyene under 40 meter valgte å avslutte fisket den 30 september. Ufisket kvote ble refordelt til fartøyet over 40 meter.

Fartøy som fisket med not fisket 232 makrellstørjer, totalt 48,3 tonn. 1 makrellstørje på 168 kilo ble fisket av et fartøy som fisket med line. Pr. 28 oktober 2019 har fire makrellstørjer blitt merket i merk- og slippfisket. Dette fisket pågår fortsatt. Hittil i år er det registrert fem tilfeller av bifangst av makrellstørje fra norske fartøy. Totalvekten på disse bifangstene er på 897 kilo. I tillegg fanget 5 makrellstørjer seg selv: En i/på en miniubåt og fire i oppdrettsanlegg. Totalt 1410 kg.

Totalt er 49,3 tonn av den norske kvoten fisket. Dette utgjør 20,6 prosent av den norske kvoten. Makrellstørje som har fanget seg selv, eksempelvis i merd eller miniubåt, er ikke regnet med da den, i henhold til tilbakemeldinger fra ICCAT, ikke skal trekkes fra den norske kvoten.

Fiskesesongen for fartøy som fisker NØS var i 2019 begrenset til 15. november for fartøy som fisket med not og 31 desember for fartøy som fisket med line.

Tilbakemeldingen fra flere av fartøyene som deltok i årets fiske er at fisket mest sannsynlig begynte for tidlig, og at det vil være mer fornuftig å satse på fiske sent august/september/oktober enn tidlig i august. Observasjoner innrapportert av merk- og slippfiskerne indikerer også at det har vært mer makrellstørje utenfor kysten i september måned enn i august i år.

6 RAMMEVILKÅR FOR REGULERINGEN AV FISKET I 2020

6.1 BESTANDSSITUASJONEN

Bestanden av makrellstørje var lenge, som følge av overbeskatning, i svært dårlig forfatning. For å begrense fangstene og få en effektiv gjenoppbygning på plass, har ICCAT de siste 10-15 årene gjennomført en rekke tiltak, blant annet lave fangstkvoter og krav om å tilpasse fangstkapasitet til kvotene. Videre er det gitt regler om vern av gyteområder, tiltak for å unngå fangst av ungfisk, krav til registrering av all fangst og kontroll med at den årlige totalkvoten ikke overstiges. Som følge av at bestanden er i bedring vedtok partene i ICCAT i årsmøtet i 2018 å gå over fra en gjenoppbyggingsplan til en forvaltningsplan. Forvaltningsplanen, rekommandasjon 18-02, har mindre strenge regler når det gjelder vern av gyteområder, fangst av ungfisk m.m. Norge har arbeidet aktivt for å hindre at regelverket blir for lite strengt, og har også fått igjennom at all fangst skal registreres og avregnes kvote. Dette får særlig betydning hos kontraktsparter som har et landingsforbud, og vil bidra til at man får mer reelle tall knyttet til uttak fra bestanden.

I og med at det er en bedring i bestandssituasjonen av makrellstørje har dette ført til at totalkvoten har økt. I 2018 var totalkvoten på 28 200 tonn, i inneværende år er den på 32 240 tonn, og i 2020 er den på 36 000 tonn.

Norge hadde frem til 2017 en andel på 0,23 % av totalkvoten. Denne andelen har økt gradvis i perioden 2018-2019, og for 2020 er andelen på 0,83 %. Dagens andeler legger imidlertid ingen føringer for andelene i perioden etter 2020, og det er derfor også usikkert hvor høy den norske andelen vil bli i fremtiden.

6.2 AVTALESITUASJONEN FOR 2020

Forvaltningsplanen for makrellstørje ble revidert på årsmøtet i ICCAT høsten 2018. Under årsmøtet ble den fremtidige allokeringen av totalkvoten også diskutert, og størrelsen på Norges kvote av makrellstørje ble fastsatt til 300 tonn i 2020. Med forbehold om eventuelle endringer etter årsmøtet i ICCAT, anbefaler Fiskeridirektøren at den nasjonale reguleringen fra 2019 i all hovedsak videreføres.

Som følge av en stadig økning av observasjoner av makrellstørje i norske farvann er risikoen til stede for at det utilsiktet kan bli tatt store mengder størje som bifangst i fisket etter andre arter. Fiskeridirektoratet mener derfor det er viktig at det avsettes et relativt høyt bifangstkvantum av makrellstørje i 2020 på linje med det som ble avsatt i 2019. Dersom det estimeres at kvoten til bifangst av makrellstørje i fisket etter andre arter ikke vil bli fisket opp, vil Fiskeridirektoratet anbefale for Nærings- og fiskeridepartementet at deler av kvoten overføres til fartøyene som har fått tillatelse til å delta i direktefisket etter makrellstørje. Fiskeridirektoratet vil stoppe fisket når den norske totalkvoten er beregnet oppfisket.

Foto: © Brian J. Skerry /National Geographic Stock / WWF

6.3 REGULERINGEN AV DELTAKELSEN I FISKET I 2020

Den norske kvoten av makrellstørje i 2018 og 2019 var, som tidligere nevnt, på henholdsvis 104 tonn og 239 tonn. I 2020 er den norske kvoten fastsatt til 300 tonn.

ICCATs regelverk setter klare begrensninger for hvor mange fartøy som kan fiske etter makrellstørje i de ulike landene. Begrensningene kommer som følge av ICCATs behov for å begrense de enkelte kontraktspartenes kapasitet, og på den måten sikre seg best mulig mot overfiske. I rekommandasjon 18-02 paragraf 22 b) har Norge fått inn et unntak som medfører at vi i 2020 kan ha flere fartøy som fisker enn det ICCAT vanligvis tillater. Forutsetningen for at Norge skal kunne fiske med flere fartøy er imidlertid at Norges fiskeplan blir godkjent i Panel 2 i mars 2020. I 2019 fikk Norge godkjent fiskeplanen sin for 2019, til tross for at denne overskred ICCATs kapasitetsbegrensninger noe. Noe av det som var sentralt i Norges argumentasjon var at vi har en langstrakt kyst, mye dårlig vær på høsten, og at vi, til tross for at vi har flere fartøy enn det ICCAT vanligvis tillater sett opp mot størrelsen på kvoten Norge har fått tildelt, har en klar begrensning (i form av fartøykvoter) på hva fartøyene kan fiske. I tillegg hadde vi i fiskeplanen for 2019 også en «buffer» i form av avsetning til bifangst.

Som tidligere år må fartøyene som får anledning til å delta uansett oppfylle en del krav, deriblant ha tilstrekkelig lugarplass til en forsker fra Havforskningsinstituttet og til en observatør. Dette kravet, samt øvrige krav, er nærmere beskrevet under.

Forutsatt at det er i overensstemmelse med ICCAT-reguleringen for 2020, legger Fiskeridirektøren til grunn følgende ved reguleringen av fisket etter makrellstørje i 2020:

2) Yrkesfiske:

Fiskeridirektøren viser til at den norske kvoten av makrellstørje for 2020 er fastsatt til 300 tonn. Erfaringer fra fisket de senere år tilsier at det er viktig at så mange fartøy som mulig får adgang til å delta i fisket. Tilbakemeldinger fra fartøy som har deltatt i fisket viser at makrellstørjen beveger seg over store strekninger på kort tid, og fiskerne er avhengige av observasjoner for å få fisket kvoten. I tillegg har dårlig vær begrenset muligheten til å fiske etter størje de siste årene.

a) Gruppeinndeling

I 2019 har det blitt fisket etter makrellstørje med både line og not. Fiskeridirektoratet foreslår å videreføre dette fisket etter makrellstørje i 2020. Fiskeridirektøren foreslår også å tydeliggjøre regelverket på en slik måte at fartøy som får tillatelse til å fiske med line ikke kan fiske med stang. Grunnen til dette er at det har kommet ønske fra flere yrkesfiskere om å få delta i fisket med stang, og det har knyttet seg usikkerhet til om linefartøy også kan fiske med stang. Basert på erfaringer fra merk- og slippfisket med stang etter makrellstørje i Norge, så vel som i Danmark og Sverige, ser Fiskeridirektøren behov for å sikre at det settes strenge krav til utstyr og kompetanse, og mener derfor at det er hensiktsmessig at det ikke åpnes for redskapsfleksibilitet for fartøy som har fått adgang til å delta i fisket med line. Når det gjelder fartøy som fisker med not reguleres de i utgangspunktet som en gruppe, men innad i denne gruppen vil det skilles mellom fartøy under og fartøy over 40 meter. Inndelingen i disse to lengdegruppene følger av ICCATs kapasitetsplan

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som fisker med line og fartøy som fisker med not skal få delta i fisket etter makrellstørje i 2020.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre fartøygruppene som ble innført i fisket etter makrellstørje i 2019. Dette innebærer at alle fartøy som fisker med line reguleres som en gruppe, uavhengig av lengde. Alle fartøy under 40 meter som fisker med not reguleres i en gruppe, og alle fartøy over 40 meter som fisker med not reguleres i en gruppe.

b) Fartøy og kvotefordeling

i) Not

Tradisjonelt har makrellstørjen som har blitt fisket i Norge først og fremst vært fisket med not. Tilbakemeldingen fra flere av fartøyene som fisker med not og som har deltatt i fisket de siste årene har vært at de ønsker at flere fartøy skal få delta i fisket. Dette begrunner de med at flere fartøy medfører at større deler av kysten blir dekket, og fartøyene vil i større grad kunne hjelpe hverandre med å lete etter fisk. Fiskeridirektøren er enig i at det er hensiktsmessig at flere fartøy deltar i fisket etter makrellstørje. Økt deltakelse fra flere fartøy i fisket kan forhåpentligvis også bidra bidrar til økt grad av kunnskapsutveksling slik at kvaliteten på fangsten blir best mulig. Dersom antall fartøy skal kunne økes på en slik måte at antallet avviker fra begrensningene fastsatt i ICCATs kapasitetsplan er det imidlertid svært viktig at det settes lavere fartøykvoter enn i inneværende år.

Dersom det ikke melder seg tilstrekkelig antall fartøy i en gruppe foreslår Fiskeridirektøren at det, i samråd med næringen, skal vurderes om antall fartøy i en annen gruppe skal økes, eller om fartøykvoten til de andre fartøyene skal økes. Antall fartøy kan kun økes dersom fristen for oversendelse av fartøyinformasjon til ICCAT ikke har gått ut.

Fiskeridirektøren foreslår at seks fartøy under 40 meter skal få delta i fisket etter makrellstørje i 2020. Fiskeridirektøren foreslår videre at hvert av disse fartøyene skal få en fartøykvote på 30 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår også at 2 fartøy over 40 meter skal få delta i fisket etter makrellstørje i 2020. Fiskeridirektøren foreslår videre at hvert av disse fartøyene skal få en fartøykvote på 30 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår videre at dersom det ikke melder seg tilstrekkelig antall fartøy i en gruppe kan det, i samråd med næringen, vurderes om antall fartøy i en annen gruppe skal økes, eller om fartøykvoten til de andre fartøyene skal økes. Antall fartøy kan kun økes dersom fristen for oversendelse av fartøyinformasjon til ICCAT ikke har gått ut.

ii) Line

Fiskeridirektøren viser til at erfaring fra innværende år er at det å fiske etter makrellstørje med line i Norge er krevende. Havforskningsinstituttet viser i sitt innspill til at mulige årsaker til at det ikke ble tatt flere makrellstørjer på line kan være redskapsutforming, agntype, settemetode og manglende erfaring, i tillegg til god fødetilgang og dermed liten motivasjon hos størjen til å ta agnet. I andre land benyttes levende agn ved fiske etter makrellstørje, og fiskere som har tatt kontakt med Fiskeridirektoratet har ment at noe av grunnen til at makrellstørjen ikke biter i Norge, kan være at det ikke er tillatt å benytte levende agn her. Makrellstørjen har svært godt syn, og tilbakemeldinger fra merk- og slippfiskerne som har lang erfaring med fiske etter blant annet makrellstørje med stang, er at størjen er i stand til å se at det er noe galt med agnet, og at de derfor styrer unna når agnet er dødt, med mindre de går i tett stim og gjerne er mer distraheret/vannet er mer uklart.

Tradisjonelt er det ikke lineflåten som har hatt det mest omfattende fisket etter makrellstørje, selv om det også tidligere har vært linefartøy i norske farvann som har deltatt i dette fisket. Noe av bakgrunnen for at det har vært mindre interesse for å delta i fisket etter makrellstørje med line, kan være at linefartøy i større grad enn ringnotfartøyene fisker etter andre arter på det tidspunktet da fisket etter makrellstørje pågår. Fiskeridirektøren er positiv til at vi også i 2020 åpner for deltakelse i fisket etter makrellstørje, men mener at det foreløpig er lite hensiktsmessig å øke antall fartøy og størrelsen på kvoten i dette fisket.

Fiskeridirektøren foreslår at fire fartøy som fisker med line får delta i fisket etter makrellstørje i 2019. Fiskeridirektøren foreslår at hvert av disse fartøyene får en fartøykvote på 6 tonn. Totalt utgjør dette et kvantum på 24 tonn makrellstørje til gruppen av fartøy som fisker med line.

iii) Påmelding og utvelgelse av fartøy

Fisket etter makrellstørje i våre farvann må gjennomføres med begrenset innsats, dette skyldes blant annet hensynet til ICCATs kapasitetsbegrensninger. Fiskeridirektøren ba i forbindelse med reguleringsmøtet høsten 2017 om innspill fra reguleringsmøtet til om det skulle innføres en rulleringsordning i fisket etter makrellstørje tilsvarende den som finnes for blant annet fiske etter brosme, lange og blålange i Islands økonomiske sone og for fiske etter torsk i NAFO-området. Tilbakemeldingene fra næringen var at kvoten var for lav til at en rulleringsordning burde gjennomføres. I 2018 var den norske kvoten av makrellstørje på 104 tonn. I 2020 har kvoten økt til 300 tonn. Antall fartøy som kan delta i fisket har økt betraktelig, og Fiskeridirektøren mener at det er helt nødvendig å innføre en rulleringsordning for fartøy som ønsker å delta i fisket etter makrellstørje. En slik ordning vil sikre større grad av forutsigbarhet for næringen, bidra til at fartøy kan samarbeide om redskap og på den måten holde kostnader nede og utveksle kunnskap.

I forbindelse med fisket etter makrellstørje er det ofte store inntekter som nevnes, og referanser til makrellstørjer som selges til millioner på det japanske markedet. Dette er dessverre unntak, og fisket etter makrellstørje er mindre lukrativt enn det mange antar, blant annet fordi kostnadene med fisket er svært høye. En rulleringsordning vil kunne bidra til at det blir lettere å planlegge økonomien i fisket for fiskeren, blant annet ved at arbeidet opp mot potensielle kjøpere av makrellstørje kan starte tidligere. En rulleringsordning vil også bidra til

betydelig mindre arbeidspress for forvaltningen som må forholde seg til en rekke krav fra ICCAT, herunder oversendelse av søknader knyttet til observatører, endringer knyttet til fartøy, en svært stor mengde rapportering av statistikk mv. Forvaltningen har også hatt en svært tett oppfølging av fartøyene som deltar i fisket. Dersom det på et tidligere tidspunkt enn det som har vært mulig frem til nå er klart hvilke fartøy som får delta i fisket etter makrellstørje, vil arbeidet opp mot fartøyene også kunne starte på tidligere. På den måten kan man sikre at både fartøy og forvaltning har forberedt seg til fisket på best mulig måte og har så god kjennskap til regelverket som mulig. Slik reguleringen er lagt opp pr. i dag er den meget arbeidskrevende for forvaltningen, og det er helt nødvendig å finne en reguleringsmodell som reduserer denne arbeidsmengden.

Fiskeridirektøren anbefaler at utvelgelsen av fartøy til fisket etter makrellstørje skjer ved loddtrekning slik som i 2019. Fiskeridirektøren mener, som nevnt over, at det er hensiktsmessig at loddtrekningen for fisket i 2020 danner grunnlag for en rulleringsordning. Fiskeridirektøren ser det videre som en fordel at fartøy deltar i fisket over flere år, slik at de får mulighet til å opparbeide seg erfaring, inngå mer langvarig samarbeid med mottakere og kjøpere, og sikre god kvalitet på fangsten av makrellstørje. I den forbindelse viser Fiskeridirektøren til at fartøyene som fisker etter makrellstørje har store kostnader i forbindelse med fisket. Dersom fartøyet får fiske flere år i strekk vil sannsynligheten øke for at fartøyet går i pluss, og at fisket etter makrellstørje er et fiskeri som fiskerne ønsker å delta i. I den forbindelse ser Fiskeridirektøren for seg at fartøyene som trekkes ut får en opsjon på å delta i fisket etter makrellstørje i tre år, før muligheten går videre til de neste fartøyene på listen.

Fordi det er usikkert hvor stor kvoten blir fra år til år, kan Fiskeridirektoratet ikke garantere at et visst antall fartøy får mulighet til å delta i fisket i de tre kommende årene. Dersom man i 2020 har mulighet til å benytte 6 fartøy som fisker med not under 40 meter, men kun fire i 2021 og fem i 2022, så vil fartøyene som ble trukket ut med nummer 1-4 kunne fiske alle tre årene, fartøy fem vil kunne fiske i 2022. I 2023 har fartøy 1-4 brukt opp sin rettighet, fartøy fem har ett år igjen, og fartøy seks har to år igjen. I tillegg vil de neste fartøyene på listen kunne få tilbud om å delta i fisket. Dersom et fartøy takker nei til å delta i fisket vil det havne nederst på listen. Fartøy som ikke har vært med i trekningen vil kunne melde seg på til fisket, men havner da nederst på listen. Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som får tilbud om å delta i fisket det enkelte år må takke ja til plassen innen 1. februar.

Dersom et fartøy trekker seg etter at fristen for å sende over informasjon til ICCAT om hvilke fartøy som skal delta i fisket har gått ut, foreslår Fiskeridirektøren at kvoten til fartøyet som trekker seg fordeles mellom de øvrige fartøyene som skal delta i fisket etter makrellstørje i samråd med næringen.

For å kunne ta del i loddtrekningen foreslås det at det er et krav at fartøyet, i tillegg til å være egnet, bemannet og utrustet til fiske etter makrellstørje også må legge frem en plan for håndtering og levering av fangst som sikrer at kvaliteten ivaretas. Videre må vilkårene som fremkommer i dette saksdokumentet for øvrig være oppfylt.

Fiskeridirektøren foreslår en påmelding til fisket etter makrellstørje som i 2019.

Fiskeridirektøren foreslår videre at påmeldingen danner grunnlag for en loddtrekning blant kvalifiserte fartøy for å velge ut hvilke fartøy som får delta i fisket i 2020. Fiskeridirektøren foreslår også at denne loddtrekningen danner grunnlag for en rulleringsliste som danner grunnlag for hvilke fartøy som får delta i de kommende årene, etter mal skissert over. Dette innebærer at fartøy som trekkes ut vil ha en opsjon på fiske etter makrellstørje i 3 år. Siden det er usikkert hvor stor makrellstørjekvoten blir i årene som kommer vil fartøyene ikke være garantert å få fiske makrellstørje i tre år på rad. Fiskeridirektøren foreslår at rulleringsordningen skal omfatte både fartøy som fisker med not og fartøy som fisker med line.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det foretas en egen loddtrekning for fartøy som ønsker å delta i fisket med line, en loddtrekning for fartøy under 40 meter som ønsker å delta i fisket med not, og en loddtrekning for fartøy over 40 meter som ønsker å delta i fisket med not.

Dersom et fartøy trekker seg etter at fristen for å sende over informasjon til ICCAT om hvilke fartøy som skal delta i fisket har gått ut, foreslår Fiskeridirektøren at kvoten til fartøyet som trekker seg fordeles mellom de øvrige fartøyene som skal delta i fisket etter makrellstørje i samråd med næringen

iv) Makrellstørjenot

Fiskeridirektøren har i en årrekke anbefalt at det innføres en regel om at notfartøy som fisker etter makrellstørje kun kan gjøre dette med størjenot. Bakgrunnen for denne anbefalingen er at størjenot gir et renere fiske med mindre bifangst, slik at fartøyet vil kunne fiske i områder med eksempelvis makrell- eller kolmuleforekomster. Bruk av størjenot vil trolig også øke kvaliteten og dermed verdiskapningen av fisket. I 2019 innførte Nærings- og fiskeridepartementet krav om at fartøy som deltar i fisket med not må fiske med en not der maskevidden (helmaske) i noten ikke skal være mindre enn 100 mm. Fiskeridirektøren mener det er fornuftig å videreføre dette kravet. Notene bør være utformet på en slik måte at makrellstørjen ikke henger seg fast i den.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som fisker med kun kan benytte not der maskevidden (helmaske) i noten ikke er mindre enn 100 mm.

v) Marked

Det norske markedet frem til nå ikke vært stort nok til å ta imot hele den norske kvoten av makrellstørje. Erfaringen fra de senere år tilsier at det koster mye å sende makrellstørje ut av landet, herunder til Japan, blant annet som følge av kostnader til emballasje og transport (fly mv.). For å sikre at det lønner seg å fiske etter makrellstørje er det svært viktig at næringen fokuserer på kvalitet og på mottaksapparat, og legger en plan for omsetning av makrellstørje. Tilbakemelding fra fiskere som har deltatt i fisket har vært at det til tider har vært vanskelig å få omsatt makrellstørjen, selv om kvaliteten har vært god. Fiskeridirektøren oppfordrer fiskere som er interessert i å delta i fisket etter makrellstørje til å gå sammen og samarbeide for å finne en løsning på mottaksproblematikken.

vi) Kvalitet

Kvalitet er et viktig element for å sikre at fisket etter makrellstørje lønner seg for det enkelte fartøy som deltar. Som nevnt over er det norske markedet pr. i dag ikke stort nok til å ta imot hele den norske kvoten av makrellstørje, og fartøyene er derfor avhengige av markeder utenfor våre landegrensener, deriblant Japan. På det japanske markedet er kravet til kvalitet svært høyt, og dersom markedet skal holdes åpent for makrellstørje fra Norge fra år til år, er det viktig at fartøyene hvert år sørger for best mulig kvalitet. På den måten vil makrellstørje fra Norge ha et godt rykte, og fartøyet som begynner å fiske det påfølgende året må ikke «begynne på null» når det gjelder å bygge opp markedsandeler.

Når det gjelder planen for å gjennomføre og levere fangst, vil det her være naturlig å kreve at det redegjøres for hvordan kvaliteten på makrellstørje søkes ivarettatt, både i forbindelse med fisket, om bord, ved landing og ved videresalg. Fisket etter makrellstørje skiller seg fra andre fiskeri i den forstand at makrellstørjen kan ha en kroppstemperatur som er ca. 6 - 7 grader over omgivelsestemperaturen, blant annet på grunn av den mørke, oksygenrike muskulaturen. I tillegg øker makrellstørjens temperatur i stressituasjoner. Det er derfor viktig med nedkjøling/ nedfrysing for å unngå forråtnelse av kjøttet. Da makrellstørjen kan veie fra 50 – 400 kilo er det nødvendig å ha spesialutstyr om bord for å sikre nedkjøling. I tillegg må det i størst mulig grad unngås at makrellstørjen utsettes for trykk og slag, da dette kan forringe kvaliteten. Det er derfor viktig at makrellstørjen kan tas om bord på en mest mulig skånsom måte. Riktig behandling av makrellstørjen vil bidra til høyere pris per kilo for fangsten. Det finnes eksempler på makrellstørje av dårlig kvalitet der kiloprisen har vært rundt 10 kroner kiloet, mens god kvalitet kan oppnå flere hundre kroner per kilo.

Fiskeridirektøren har fått innspill fra fiskere om at det må være et krav at makrellstørjen skal sløyas om bord. Dette av hensyn til kvaliteten. Fiskerne viser til at man ved ombordsløying sikrer at mest mulig blod kommer ut av fisken, og at den kjøles hurtig ned. Dette skal bidra til å sikre kvaliteten på fisken. Fiskeridirektøren viser i den forbindelse til forskrift 28. juni 2013 om kvalitet på fisk og fiskevarer der det i § 8 fremkommer at fisk som skal bløgges skal sløyas snarest mulig etter utblødning, slik at kvaliteten ikke forringes.

c) Observatørordning

Ringnotfartøy som fisker makrellstørje må ha observatør fra ICCATs regionale observatørprogram om bord 100 % av tiden. Fartøyet må selv bære disse kostnadene, og før observatør tildeles må alle kostnader være betalt. I 2019 omfattet kostnadene et fast beløp på €7 800 + €4 400, og i tillegg et døgnhonorar på €230. For fartøy som tidligere hadde deltatt i fisket og hatt observatør fra ICCAT om bord, var inngangsbeløpet redusert til €4 400. Videre måtte fartøyet ha egen lugar disponibel til observatøren.

ICCATs regelverk om regionale observatørordning for makrellstørje krever at det skrives en kontrakt (Memorandum of Understanding – MOU) mellom selskapet som leverer observatøren og fartøyet. Kontrakten for 2019 finnes her:

https://www.iccat.int/Documents/Comply/ICCAT_BFT_ROP_MOU_2019_ENG.PDF

Kontrakten for 2020 er ikke klar enda.

Ved å signere kontrakten forplikter fartøyet seg til å ta imot observatør uten hensyn til kjønn, religion og alder. Videre plikter fartøyet å sørge for lugar, mat og sanitære forhold tilsvarende offiserenes, samt tilgang til en rekke dokumenter, satelittnavigasjonssystem, radar, elektronisk kommunikasjonsutstyr, tilstrekkelig med plass på broen om bord slik at observatøren kan utføre oppgavene sine m.m. Det er også krav om at observatøren må være dekket av forsikringen om bord.

Ytterligere informasjon om den regionale observatørordningen i ICCAT finnes her:
<http://www.iccat.int/en/ROPbft.htm>

ICCATs forvaltningsplan for makrellstørje rekommandasjon 18-02 artikkel 83 medfører at 20 % av fartøy over 15 meter som fisker med line skal ha observatør om bord. For parter som har mindre enn 5 aktive linefartøy i fisket etter makrellstørje, er kravet at det skal være observatørdekning 20 % av tiden fartøyene er aktive i fisket. Med eksempelvis fire fartøy vil en fra norsk side legge til grunn at disse fartøyene må ha observatør om bord i minst 20 % av tiden fisket etter makrellstørje pågår. Observatøren på fartøy som fisker med line skal være en nasjonal observatør. I 2019 ble det brukt observatør fra Sjøtjenesten som nasjonal observatør. Det norske regelverket innebar at 20 % av fartøy som fisker med line, uavhengig av lengde, skulle ha observatør ombord. og det ble lagt til grunn at kostnadene ville beløpe seg til kr. 2700 per døgn, med tillegg for reiseutgifter, og eventuelt for administrativ forpleining (kr. 520 per døgn) og ubekvem innkvartering (kr. 387 per døgn). Det legges til grunn at disse kostnadene vil kunne være noe høyere i 2020.

d) Prøver/Havforskningsinstituttet

Fiskeridirektoratet har fått tilbakemelding fra Havforskningsinstituttet om at noen fartøy har tolket regelverket i år og tidligere år slik at de selv kan velge hvorvidt de kan ha en forsker med om bord eller ikke. Det har ikke vært intensjonen. Fiskeridirektøren foreslår derfor å endre ordlyden slik at fartøyene skal ha en havforsker om bord, og må søke Fiskeridirektoratet om unntak fra dette dersom det skulle bli nødvendig. I den forbindelse ser Fiskeridirektøren det som formålstjenelig at Havforskningsinstituttet blir bedt om innspill før vedtak fattes. Fiskeridirektøren foreslår, som tidligere år, at fartøy som ikke har forsker om bord fra Havforskningsinstituttet kan pålegges å ta prøver på vegne av Havforskningsinstituttet. I den forbindelse viser Fiskeridirektøren til innspillet fra Havforskningsinstituttet der det fremkommer en del forslag til forbedringer til neste år.

Fiskeridirektøren foreslår å pålegge fartøyene å ha forskere fra Havforskningsinstituttet om bord for prøvetaking av fangst, slik at fartøy som vil delta må ha tilstrekkelig plass om bord til forsker fra Havforskningsinstituttet. Fartøy kan søke om unntak fra kravet om forsker, og Fiskeridirektoratet vil i den forbindelse innhente uttalelse fra Havforskningsinstituttet før vedtak fattes. Det foreslås også at fartøyet kan pålegges å ta prøver på vegne av Havforskningsinstituttet i de tilfeller der det ikke er en havforsker om bord..

6.4 HAVNEANLØP OG LANDING

Fiskeridirektoratet vil fortløpende vurdere fullkontroll av landinger av makrellstørje i 2020. Alle fartøy som får fangst av makrellstørje må derfor straks varsle Fiskeridirektoratets FMC om fangsten. Dette gjelder også for fartøy som får bifangst. Videre må fartøyet senest fire timer før landing varsle om i hvilken havn størjefangsten skal landes.

Det følger videre av ICCATs forvaltningsplan at all fangst av makrellstørje skal landes i utpekte havner.

Kravet om landing i utpekt havn gjelder både fangst og bifangst. Fiskeridirektoratet kan peke ut flere havner i Norge dersom det er behov for dette. For at en norsk havn skal pekes ut, er det imidlertid nødvendig at havnen er lett tilgjengelig for inspektører fra Fiskeridirektoratet, og at disse kan gjennomføre kontroll av landinger der.

Videre foreslås det å videreføre muligheten til å lande størje i utenlandske havner, under forutsetning av at dette er havner utpekt i ICCAT. Dersom fartøy skal lande i slik havn, må det sende forhåndsmelding om havneanløp i samsvar med kravet i ICCAT.

Oversikt over alle utpekte havner i ICCAT finnes her:

<https://www.iccat.int/en/Ports.asp>

6.5 BIFANGST

I reguleringen av fisket etter makrellstørje i 2019 er det avsatt en relativ stor andel av kvoten avsettes til uunngåelig bifangst. Fiskeridirektøren legger til grunn at det i 2020 avsettes et tilsvarende kvantum av makrellstørje for å dekke behovet som måtte oppstå ved fisket etter andre arter.

Som følge av en endring i ICCAT reguleringen åpnet Nærings- og fiskeridepartementet for at fartøy som får bifangst av makrellstørje i 2019 kan omsette og få betalt for denne.

Forutsetningen er at det ved fiske etter andre arter kun er tillatt å ha inntil 10 makrellstørje i den enkelte landing. Bifangsten kan likevel ikke overskride 20 % i vekt av den totale fangst om bord ved landing.

Fiskeridirektoratet har informert om regelendringen på sine nettsider, og har også tatt kontakt med næringen for å få spredt informasjonen om regelendringen. Likevel får direktoratet tilbakemeldinger om at det er mange som ikke kjenner til regelendringen, og det går rykter om at makrellstørje dumpes. Fiskeridirektøren understreker at det er viktig at all død eller døende fangst landes. Når det gjelder makrellstørje vil landinger av bifangst også bidra til å gi viktig informasjon om bestanden, noe som igjen styrker Norges posisjon når det forhandles om kvoteandeler i ICCAT.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre bifangstregelen som innebærer at fartøy som får bifangst av makrellstørje kan omsette og få betalt for denne. Forutsetningen er at det ved fiske etter andre arter kun er tillatt å ha inntil 10 makrellstørje i den enkelte landing. Bifangsten kan likevel ikke overskride 20 % i vekt av den totale fangst om bord ved landing.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det avsettes 25 tonn til bifangst av makrellstørje i fisket etter andre arter i 2020. Dette er tilsvarende kvantum som i 2019.

6.6 ICCAT FANGSTDOKUMENTER

Ved fangst av makrellstørje skal ICCAT fangstdokument fylles ut, og det er utviklet en egen elektronisk portal for utstedelse av slike fangstdokumenter. De ulike handelsledd fra fisker til eventuell eksportør vil kunne få tilgang til portalen, slik at de kan logge seg inn og registrere opplysningene elektronisk. Fiskeridirektoratet kan også bistå med dette. Videre må dokumentet godkjennes av direktoratet for å være gyldig. Omsetning uten gyldig fangstdokument er ikke tillatt, jf. forskrift 20. mars 2009 nr. 332 om fangstdokumentasjon for makrellstørje, storøyet tunfisk og sverdfisk. Kravet om fangstsertifikat gjelder også for bifangst som omsettes.

6.7 FORBUD MOT OMLASTING

I henhold til forvaltningsplanen i ICCAT er det forbudt å drive omlasting av makrellstørje til havs.

6.8 FORSKNING

i) rekreasjon- og merk- og slippfiske

I ICCAT-rekommandasjon 18-02 åpnes det i paragraf 45 for merk- og slippfiske etter makrellstørje knyttet opp mot forskning. I forbindelse med reguleringsmøtet høsten 2018 ga Fiskeridirektøren uttrykk for at hun i utgangspunktet ønsket et rekreasjonsfiske som innebar at fiskeren kunne ta fisken med til land, selv om den ikke var død eller døende på fangsttidspunktet. Slik Fiskeridirektoratet tolket regelverket i dagjeldende 17-07 var dette ikke mulig. Etter at rekommandasjon 18-02 har blitt innført, har Fiskeridirektoratet undersøkt problemstillingen ytterligere, og fått en tilbakemelding på at sports- og rekreasjonsfiske der fisken tas med til land, selv om den ikke er død eller døende, er tillatt.

Flere aktører har vist interesse for et slikt fiske. I en del land utøves fritidsfiske som en viktig del av det kommersielle fisket etter makrellstørje. Her må det imidlertid understrekes at ICCATs forvaltningsplan for makrellstørje stiller strenge krav til slikt fiske (ICCAT rekommandasjon 18-02 paragrafer 39-47, <https://www.iccat.int/Documents/Recs/compendiopdf-e/2018-02-e.pdf>). Blant annet er det krav om at hvert fartøy som skal delta må ha særskilt tillatelse fra nasjonale myndigheter, at fartøyene i størst mulig utstrekning skal slippe ut igjen levedyktig størje, at fartøy i utgangspunktet ikke kan lande mer enn en størje per dag, og at størje tatt i disse fiskeriene ikke kan omsettes, men skal trekkes fra kvoten. I tillegg skal fangstdata på all makrellstørje som fanges i dette fiskeriet registreres og sendes til sekretariatet i ICCAT.

Merk- og slippfisket etter makrellstørje i 2019 bidro med viktig informasjon om arten, både når det gjaldt fangstdata og når det gjaldt observasjoner. Blant annet bidro de fire merk- og

slippfiskelagene med over 300 observasjoner av makrellstørjer (med flere størjer i hver observasjon), og fire merkede makrellstørjer i området fra og med Langesund til og med Hitra. Fiskeridirektøren fastholder imidlertid at merk- og slippfisket ville ha vært mer effektivt, og gitt mer kunnskap, dersom flere lag hadde fått adgang til å delta i fisket. I den forbindelse viser Fiskeridirektøren til at de fleste av deltakerne i fisket eksempelvis har arbeid eller andre forpliktelser som har begrenset deres mulighet til å være på sjøen. Dersom flere lag hadde fått adgang til å delta i fisket ville mest sannsynlig kontinuiteten, og muligheten til å få med seg forekomst av makrellstørje i ulike deler av landet, økt vesentlig. Fiskeridirektøren viser for øvrig til at merk- og slippfiskerne har hatt tett kommunikasjon med hverandre, med Havforskningsinstituttet og med FMC hos Fiskeridirektoratet, i tillegg til at informasjon om størjeobservasjoner har blitt videreformidlet til yrkesfiskerne. I de tilfeller der både merk- og slippfiskere og yrkesfiskere har vært på samme felt bemerker Fiskeridirektøren at tilbakemeldingene indikerer at de to har samarbeidet på en god måte, og ikke forhindret hverandre i gjennomføringen av fisket.

Som følge av de positive erfaringene med merk- og slippfiske etter makrellstørje i 2019, og bekreftelsen fra ICCAT om at sports- og rekreasjonsfiskere kan lande fangst av makrellstørje som ikke er død eller døende på fangsttidspunktet, foreslår Fiskeridirektøren at det i 2020 innføres et begrenset Sport- og rekreasjonsfiske etter makrellstørje, kombinert med merking av arten.

For å sørge for mest mulig fleksibilitet, og hindre at et lag ikke kan fiske fordi det ikke har tilstrekkelig med mannskap, foreslår Fiskeridirektøren å opprette en «mannskapspool». I dette ligger det at lagansvarlig alltid må være om bord i båten, men at mannskap som har blitt vurdert og godkjent for deltakelse i fisket av Fiskeridirektoratet kan delta som mannskap på flere fartøy. På den måten unngår man at en båt ikke kan gå ut fordi en person om bord har blitt syk, og Fiskeridirektoratet ikke har hatt tilstrekkelig med tid til å fatte vedtak om at en annen kvalifisert person kan erstatte vedkommende. Erfaring fra 2019 viser at slike situasjoner oppstår akutt, og at behovet for et vedtak gjerne kan komme om ettermiddagen en dag, og at båten skal ut og fiske neste dag. I og med at været har vært så ustabil, og det har vært viktig å utnytte dagene det har vært mulig å fiske, har Fiskeridirektoratet prioritert å gi slike endringstillatelser, i den grad det har vært mulig. Det er imidlertid ikke ønskelig å fortsette med en slik praksis i 2020, og en «mannskapspool» vil mest sannsynlig sørge for at behovet for «hastetillatelser» forsvinner.

Arbeidet med å vurdere hvorvidt en person har vært kvalifisert til merk- og slippfisket etter makrellstørje i 2019 har vært svært omfattende og krevende. Dersom det i 2020 åpnes for et rekreasjon- og merk- og slippfiske etter makrellstørje vil Fiskeridirektoratet, i samråd med næringen, legge opp til en regulering av dette fisket som innebærer en forenkling sammenlignet med inneværende år.

Fiskeridirektøren ønsker innspill fra reguleringsmøtet på hvordan man sikrer et minimums kunnskapsnivå om fangst av makrellstørje blant deltakerne i sports- og merk- og slippfisket.

Fiskeridirektøren ser videre for seg en ordning der hvert lag får tillatelse til å lande en makrellstørje til «matauk», og at makrellstørjen som ellers fanges skal merkes med «spaghettimerker» og slippes ut igjen. Størje som er død eller døende skal uansett tas med til land, selv om laget allerede har landet en makrellstørje. Havforskningsinstituttet skal varsles om alle landinger av makrellstørje i forkant, og få mulighet til å ta prøver. Havforskerne har problemer med å få tatt alle de prøvene de ønsker å ta av makrellstørjen som fanges av

yrkesfiskerne, fordi disse prøvene vil kunne gjøre at det blir vanskeligere å selge makrellstørjen. Fiskeridirektøren forstår det slik at prøvene som skal tas ikke vil forringe kvaliteten på fisken, men at det her er snakk om deling av fisk på en slik måte at den, ut fra markedsmessig hensyn, vil bli mindre attraktiv. Dersom havforskerne får mulighet til å ta disse prøvene fra fisk landet av sport- merk og slippfiskere vil det kunne bidra med viktig kunnskap som ellers er vanskelig tilgjengelig.

Fiskeridirektøren mener at det i rekreasjon- og merk- og slippfisket etter makrellstørje bør settes av to kvoter: En kvote der fangst av makrellstørje som går til matauk avregnes, og en kvote der makrellstørje som er død eller døende i forbindelse med merking avregnes. Fiskeridirektøren legger for øvrig til grunn at merking med «spaghettimerker» forutsetter at de som skal merke makrellstørjen får tillatelse til dette av relevante myndigheter. Dersom slik tillatelse ikke gis er det kun alminnelig rekreasjonsfiske etter makrellstørje som kan gjennomføres, og dette fisket vil bli stoppet for den enkelte båt når båten har fisket og landet en makrellstørje til matauk. I dette fisket vil det også være et vilkår for deltakelse at Havforskningsinstituttet får ta prøver av fangsten. Det gjøres for øvrig oppmerksom på at det følger av ICCAT regelverket at en sports- og rekreasjonsfiskebåt kun kan lande en makrellstørje pr. dag.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes et kvantum på fire tonn makrellstørje til rekreasjonsfiske etter makrellstørje. Fiskeridirektøren foreslår videre at det avsettes ett tonn makrellstørje til makrellstørje som dør eller er døende i forbindelse med merk- og slippfiske etter makrellstørje. Totalt avsettes det fem tonn til rekreasjons og merk og slippfisket etter makrellstørje.

Fiskeridirektøren foreslår videre kravene for deltakelse i all hovedsak tilsvarer kravene for deltakelse i 2019. Fiskeridirektøren foreslår også at det innføres en «mannskapspool» der mannskap som godkjennes for rekreasjonsfiske etter makrellstørje føres inn, og at dette mannskapet fritt kan delta som mannskap i hvilket som helst av lagene som velges ut. Lag defineres av hvem som er teamansvarlig. Det er et krav at en teamansvarlig alltid er om bord i båten under fiske/merking. Hvert lag får fiske en makrellstørje til «matauk». Makrellstørjen som landes av rekreasjons og merk- og slippfiskerne kan ikke omsettes. Havforskningsinstituttet skal alltid informeres om landing av størje, slik at de får mulighet til å ta prøver.

Fiskeridirektøren foreslår videre at lag som fisker makrellstørje, utover den ene som kan landes, skal merke størjen med «spaghettimerker», slik at man kan skaffe seg økt kunnskap om bestanden. Merkingen forutsetter at de som skal merke makrellstørjen får tillatelse til dette av relevante myndigheter. Død og døende makrellstørje skal tas med til land. Dersom slik tillatelse ikke gis er det kun alminnelig rekreasjonsfiske etter makrellstørje som kan gjennomføres, og dette fisket vil da bli stoppet for den enkelte båt når båten har fisket og landet en makrellstørje til matauk. Hvert fartøy vil uansett kun kunne lande en makrellstørje pr. dag, og Havforskningsinstituttet skal få mulighet til å ta prøver av fangsten.

ii) Levendelagring

Mulighet til å levendelagre makrellstørje vil kunne ha markedsmessige fordeler, blant annet ved at man ikke «oversvømmer» markedet med makrellstørje for de tilfeller der det blir tatt flere fangster av størje i løpet av kort tid.

Nærings- og fiskeridepartementet har sendt en forespørsel til ICCAT knyttet til adgangen til å gjennomføre praktisk forskning på levendelagring. Forutsatt at en slik adgang ikke finnes, har Nærings- og fiskeridepartementet i tillegg sendt inn et forslag til endring av reguleringen i ICCAT som åpner for at parter kan avsette en kvote knyttet til forskning som ikke omfattes av ICCAT sitt forskningsprogram GBYP. Levendelagring vil da kunne omfattes av den nye bestemmelsen. Dersom ICCAT ikke åpner for en mulighet til å forske på levendelagring, eller inkluderer den nye foreslåtte paragrafen i sin regulering, foreslår Fiskeridirektøren av de nevnte 6 tonnene avsettes til forskning på hvordan kvaliteten av makrellstørje best kan ivaretas.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 6 tonn makrellstørje til forskning på levendelagring. Dersom ICCAT ikke åpner for en slik mulighet foreslår Fiskeridirektøren av de nevnte 6 tonnene avsettes til forskning på hvordan kvaliteten av makrellstørje best kan ivaretas.

7.0 REGULERINGEN AV FISKET I 2020

Som nevnt avholdes årsmøtet i ICCAT avholdes 18. - 25. november 2019, og er dermed etter høstens reguleringsmøte.

Fiskeridirektøren legger til grunn at fisket etter makrellstørje i 2020 reguleres i samsvar med ICCATs vedtak.